

Maurits (I) en Cornelis Groen controleren twee setjes verkoopklare nertsenvellen. FOTO JILMER POSTMA

‘Onschuldig in de gevangenis’

Het is definitief: na 1 januari 2024 is het houden van nertsen niet meer toegestaan, en de overheid hoeft niet te compenseren. „We zitten in een vieze, vuile sterfhuisconstructie”, zeggen de Friese nertsenhouders Cornelis en Maurits Groen uit Boelenslaan.

AAN DIRK VAN DER MEULEN

Van jongs af aan waren Maurits (43) en Cornelis (38) altijd achter. Ze hielpen hun ouders met het voeren van de nertsen en het schoonmaken van de hokken. Maurits was ook al snel verknocht aan de fokkerij: welke nerts levert het sterkste bont op met de beste kwaliteit haren. Het was vanzelfsprekend dat de broers het ouderlijke bedrijf in Boelenslaan en Stroobos met zijn 10.000 moederdieren zouden overnemen.

De twee spreken nog altijd met groot enthousiasme over hun profesie. „Het werken met die dieren, de vrijheid, het ondernemerschap en ook de internationale component trekt ons zeer aan.” Zo reizen ze regelmatig naar Kopenhagen waar het merendeel van hun jaarproductie van 50.000 nertsenvellen verhandeld wordt. Daarnaast bezoeken ze de veilinghuizen in Seattle, Toronto en Helsinki. „Je heb er contact met collega’s en je laat je informeren over de nieuwste modetrends en kwaliteitseisen. Daar passen we onze fokkerij dan weer op aan.”

Dit levenswerk valt nu in duigen. Eind 2012 stemde de Eerste Kamer in met een verbod op de nertsenhouders in Nederland per 2024. Het verbod vloeit voort uit een wetsvoorstel van

‘Bedrijfsvermogen van het ene op het andere moment verdampt’

SP- en PvdA-Kamerleden die het ethisch onverantwoord vonden om dieren te houden „voor de bontpronkzucht van enkelen”, zoals SP-Kamerlid Henk van Gerven het destijds verwoordde. Een ander argument was dat nertsen waterroofdieren zijn die niet te domesticeren zijn. Een compensatie voor ‘deze miljonnairs onder de boeren’ achtten de beide Kamers niet noodzakelijk.

De gebroeders Groen hebben het nooit begrepen, die aversie tegen hun sector. „We hebben inderdaad goede jaren meegemaakt, hoewel er de laatste jaren amper wordt verdiend door een wereldwijd overschot aan nertsen. Die goede jaren waren er niet voor niks. Er is een grote vraag naar ons product. Onze sector doet het bovendien op eigen kracht, zonder ooit een cent overheids subsidie, en draagt stevig bij aan schatkist en handelsbalans. En wat de dieren betreft: het maakt toch niet uit of ze gehouden worden voor het vlees of voor de vacht? Het dierenwelzijn, daar draait het om en daar hebben ze onze sector

nooit op kunnen pakken. Nertsen worden nooit getransporteerd, alle handelingen vinden plaats op het bedrijf. We voldoen aan de strengste regels, ook omdat we er zelf baat bij hebben. Nertsen die lijden, leveren geen mooie glanzende vellen die circa honderd jaar goed blijven.”

Cornelis trekt een parallel met de recente zwartepietendiscussie. „Groepen burgers in de steden gaan zich roeren en worden steeds fanatieker. Vervolgens dringen ze hun visie ook op aan het platteland.”

Het pijnlijkst vinden de broers dat er geen compensatie komt. Ook de rechterlijke macht heeft dit aspect niet gecorrigeerd. Het advies van de advocaat-generaal van de Hoge Raad was nog veelbelovend. Die stelde dat het verbod op pelsdieren onvoldoende rekening houdt met de gevolgen voor de individuele nertsenhouders. Toch nam de Hoge Raad het advies niet over. De periode tot 2024 is voldoende om investeringen terug te verdienen, oordeelde het hoogste rechtscollege van Nederland eind vorig jaar. Een paar weken geleden deed het Europees Hof definitief het licht uit. Ook de Europese rechters concludeerden dat het Nederlandse verbod rechtmatig was.

Sindsdien zitten de broers in een emotionele achtbaan van woede en verdriet. „Dit is zo vreselijk onrecht-

vaardig. Dit voelt als jaren onschuldig vastzitten in de gevangenis”, zegt Maurits. „Van het een op het andere moment gaat je levenswerk in rook op en verdampt het bedrijfsvermogen van ons en onze collega’s. Echt schandelijk! We zitten nu in een vieze, vuile sterfhuisconstructie en dat werkt zeer frustrerend. Dat kan ik je verzekeren. Toeleveranciers houden het voor gezien en onze drie vaste medewerkers, die hier samen al ruim zestig jaar werken, zoeken een nieuwe baan. En ik kan ze geen ongelijk geven.”

Hoe nu verder? Gaan ze op de locaties straks varkens mesten, geiten melken of rozen kweken? „We weten niet of dat wel mogelijk is en ik kan me er nu nog niets bij voorstellen”, zegt Cornelis. „We zijn altijd heel druk geweest met de nertsen omdat we het ook heel goed willen doen.”

„We blijven hier sowieso tot de laatste dag nertsen houden”, zegt Maurits strijdbaar. Hij heeft zich ook al georiënteerd op een overname van een nertsenfarm in Frankrijk. Spanje en Denemarken, het mekka van de nertsenhouders, zijn eveneens een optie. „Het moet”, aldus de broers, „in ieder geval een land zijn waar de nertsenhouders van links tot rechts in de politiek niets te duchten heeft. Want we willen dit niet nog eens meemaken.”